

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occupaciones Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. IX. Crucifixus, occupatio pretiosa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

tio, S. N. &c. omnibus electis; ad quos aspiro!
 Volo mori vt *Iesum*, & *Mariam* imiter moriē-
 tes; vt mortem peccati stipendium accipiam,
 pœnasq; dem pro peccatis. Volo mori, vt viuā in
 cælo immortaliter cum *Deo*, cum cœlitibus in
 æternum. Volo infirmari, pati, mori, saluari ad
 maiorem, ad maiorē, ad maiorem *Dei* gloriā.

C A P V T I X.

Crucifixus aegri & moribundi occupatio pretiosa.

I **C**OLONIÆ *Nicolaus Luillerius* S. I. Noui-
 tius demittendi sui, ac ad nutū obe-
 dienter omnia faciendi virtute præcellēs, eger
 tandem ad mortem, à qua ad vitam transla-
 tus est, cū doloribus eximiè exerceretur à
Deo, ab eodem ad illos ferendos etiam robur
 accepit, notabili planè ad crucem ferendam
 inuitamēto. Visus est, inquit *Sachinus*, sibi vi-
 dere *Christum Dominum*, prægrandi Cruce
 oneratum, cuius ille vestigia minori cum Cru-
 ce, maiori tamen molestiā, sectaretur. Verūm
 cū aliquando vidisset *Dominum* graui sub
 pondere labantem, & commiseratus vellet in
 oneris eius partem succedere; se uero ad eum
 vultu conuersus *Iesus*: Qui, inquit, magna, &
 aliena feras, qui tua, eaq; leuiora, non potes?
 Hac voce miro amore succensus quàmpluri-
 ma tolerandi, relicto socijs illustri excelsi pe-
 ctoris

Hist. Soc.
 p. 4. l. 6.
 num. 102.

Patiētiā
 etiam in
 minimis
 pretiosa ē

storis exemplo, ad Idus Iulias breuem cruciatum cum æternâ iucunditate mutauit.

1615. 18.
Febr.

Fiducia.

Humilitas.

Alegambe
cap. 16.

Crucifixus
amplecti-
tur moriē-
tem.

1647. 1.
Nouemb.

2 P. Ioannes Cardim Physicæ Studiosus
30. æt. anno vitam cum æternâ commutauit
Bracharę in Lusitania. Huic egro, & morienti
pulcherrima fuit occupatio Crucifixus. Dis-
solui cum desideraret, facilesq; sibi cum Deo
fore rationes audiret, *Ab! duram, aiebat, sentē-
tiam! Reddere Deo rationem! Veruntamen mise-
ricors est, & cruciatuum meâ causâ susceptorum
recordabitur.* Mox extremis migrantium sacris
ritè munitus, inter inundantes lacrymis pie-
tatis æstus, etiam eos, qui aderant sui specta-
culo ad lachrymas permouit; & à Rectore se-
riò petijt, nudus humi abiectus emori, & mor-
tuus in fimetum abijci ad sepulturam. Mirum
illud, & prodigio par visum quod narrat eius
vita: Aegro supremum diuina vulnera suauitē-
te, ipsum Christi Domini signum, refixis mani-
bus ac pedibus, ita se Ioanni morienti vltro
iniecit, vt famulum amplecti suum, eiusq; col-
ligere velle inter postremos anhelitus animā
videretur. Et admirabilitatem intendit, quòd
immotis in ipsa Cruce clauiculis, vix egrè qui-
uerit ijs rursus inseri sacrum simulacrum. In
ipso ergò Crucifixi osculo placidam animam,
quasi è corpore in Iesu vulnera immigrantem,
& ab obuiio Iesu amplexu exceptam, reliquit.

3 P. Carolus Hoffman in Gedanensi Colle-
gio excessit ad Collegium Beatorum. Hic etiā
inter

inter scholasticas Theologiæ occupationes, quotidie tamen Beatissimæ Virginis Officium cum summâ suauitate recitabat, Christi vitæ ac morti cogitandæ affixus semper. In morbo supremo ecquid manu occuleret rogatus à Rectore, Christi patientis ostendit imaginem, & dixit: *Hoc est meum rosetum, è quo rosas decerpo; hoc Lilietum, unde lilia colligo, quoties morbus vim doloris exacuit. En dilectus meus candidus, & rubicundus.*

4 P. Ludouici de Ponte (de quo hîc aliàs) 1624. 16. Febr. post præmissam exactam duarum hebdomadarum præparationem, morte præuisâ, & alijs dictâ, post accepta Sacramenta hæc ad Crucifixû vox fuit: *Domine, cum veneris iudicare, noli me condemnare.* Et postea: *In manus tuas, &c.* dixit, & finiit vitam admirabilium virtutum, heroicis exemplis illustrem. Visam stipare cadauer Angelorum affluentium coronam; conspectû inter Angelos, & in ipso S. P. Ignatij festo Socii in calo. inter Societatis indigetes ostensum coruscans, in illius pectore Nomen *Iesu*, & alia taceo, aut potius alium in locum seruo.

5 Ioannes Vvilhelmi Nouitius. veteranæ Annæ Dō. prob. Treuir. 1611. Imagines. virtutis 19. Maij moriens gestiensq; quid ita plauderet à Rectore rogatus, *Iesu Christi Crucifixi, & Mariæ dilectæ Dei Matris* imagines oculo digitoq; commonstrans, illa suæ tantæ lætitię argumenta esse dixit. Atque in illo *Iesu morientis, ac Matris Virginis imaginû aspectu* repen-

repentè ad Rectorè, *Ibimus, Ibimus*, inquit: *Ego hodie: tu, Reuerende Pater, ad D. Laurentij diem: Paulus German noster non ita multò post. Dixit, & secutos breuì, quos nominarat, ad eternas cum Iesu & Maria lætitijs præcessit, ibi Iesum & Mariam non iam in imagine, sed facie ad faciem conspecturus.*

Hist. Soc.
p. 2. l. 7. III.
72.

Velle quod
vult Deus.

Dolor de
peccatis.

6 P. Antonius Madridius multis laudatus, timore magno se ad tempus vltimum comparabat. Sed audito mortis præ foribus propinquæ nuncio, repentina quædam in illo mutatio apparuit, quæ illum tranquillitate summâ composuit. Crucifixo collocutus, cum solum se putaret, ac habere iam melius diceretur, Domine, aiebat, migrare quidem vellem; sed melius mihi iam esse nunciant. Tu de me id consule, quod in tuum maius obsequium cedit. Frequens in ore illi hæc vox interdium, & de nocte: *Adsum, Domine! ut placet, facito. Patrum coronâ circumfusus, suauissimè, ac sapientissimè SSS. Trinitatem est allocutus. Inde eorū qui aderant aspectu & precibus lætatus, actis gratijs memorem se beneficij fore recepit, & concludit: Valetè, Patres! ego eo. Mox ad Crucifixum: O quàm vellem, inquit, nunquam te, mi bone Iesu, offendisse! Quàm vellem vita mihi omnis in solo tui amore consumpta esset! Dolet mihi, Domine, quòd offenderim Te! Sed habes ubi diuitias Bonitatis tuæ ostendas! Tu, Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, etiam huius scelerati peccata tolle*

tollè. Tu verò, Maria, Mater gratia, Mater Misericordie! Tu nos ab hoste proteges, & horà mortis suscipe! Et preces, vitamq; absoluit Compluti.

1563. 12.
Ian.

7 P. Robertus Pecchamus in Anglia morti vicinus, generali vitę expiatione, alijsq; mortis præsidijs præmissis, pridie quàm moreretur, de Crucifixi Iesu doloribus, ardore, vi, eloquentià, contentione tantà locutus est, quantà locutum hætenus neminem dicebant audientes: & se nullius per omnem vitam dictione adeò fuisse permotos. Inde dolores illos, qui postea illum, factò quasi agmine, operuere, tulit fortiter, & libenter. Deferbuit ille fluctus: & Robertus; alium, inquit, expectabam conflictum, sed B. V. quam semper colui, me liberavit. Cruciarum se aiebat dolorum quodam incendio: & tamen delicias illi faciebat condimentum omnium Crucifixus: quem manu prehensum ita alloquebatur, & sæpius: *Amor meus! Crucifixus est!* Nocte secutà, viso teterimo dæmone succlamavit: En aduersarius meus diabolus omnia extrema minatur. *Apage, apage, immanis bellua, nihil in me habes potestatis.* Manè dum Sacrum celebraretur, num Consecratio iam præterisset, petijt; cumq; præterisset audiret, hæc vltima verba locutus est: *Itaq; nunc obeundum est mihi. Vocat me Iesus Christus; vocat me B. V. Maria.*

B. V. contra tentationes.

8 Iam ante hunc eidem occupationi vltimum Spiritum impendit P. Antonius Tuannes,

1594. 17.
Aug. Cæsar Aug.

Offerenda
Christi
mors, &
dolores.
1569. 12.
Aug.

vir antiquæ, & per omnia Prouinciæ officia, probatæ virtutis. Quatuor vltimos dies totos, quamuis aduersante morbi pertinaciâ, alto silentio, & intentâ meditatione ad extremum vsq; spiritum transegit. Rogatus ecquid adeo intentâ cogitatione animo agitaret; *offerebam,* inquit, *aterno Patri pro me Filij sui mortem, ac dolores.* Et in ea fixus cogitatione spiritum emisit.

9 P. Gaspar Planus Crucifixum pulcherrimâ fiduciæ significatione sic postremum allocutus est: *Domine Iesu! Nonne venisti, ut quæreres peccatores? Ecce me peccatorem! Accipe me!* Et iuit.

Mori in
actu dolo-
ris de pec-
catis.

10 Eodem anno P. Ioannes Mora, vir innocens, Vlyssiponæ mortem obiens, in Crucifixi aspectu, atq; allocutione longiore ac dulciore, pectus tundeat; quasi cor pœnitens ad Iesum euocaret. Iam bis percusso pectore bis dixerat: *Domine, propitius esto mihi peccatori;* & tertio percutere, atq; eadem verba repetere conantem in ipsâ verborum illorum pronuntiatione pœnitens & felix ille spiritus destituit; digitis ita, vt in suspensa dextra ad pectus percutiendum collecti erant, manentibus.

1620. 21.
Sèpt.
Iuuamur
in morte
precibus
aliorum.

11 P. Ioannes Amadeus in Roannensi, quod regebat, Collegio propè vitæ finem à Virgine quadam, quam Deo charam, & multis mirabilibus illustrem sciebat, preces pro quodam grauissimè afflicto expetijt. Orauit illa: & ipsum Patrem Ioannem illum esse intellexit.

Aie-

Aiebat enim visum à se Christum capite col-
lucente luce quadam argenteà, qui P. Ioan-
nem quinq; funiculis ad se traheret alliga-
tum, vocaretq; in Cælum: cùm interea hæc sue
menti verba audiret suggeri pro responso:
*Cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, &
glorificabo eum.* Mox P. Ioannes cùm, ultimo vi-
tæ affixus lectulo, nullam somni partem cape-
re posset, adeòq; metueret, ne mente abalie-
natà extra se moreretur; ad eandem misit, vt
somnia sibi aliquid, & constantem, sine vllà
abalienatione rationis vsum ad finem vsq; vi-
tæ impetraret. Oranti Virgini responsum è
cælo est: *In pace in idipsum dormiet, & requie-
scet.* Tota postea morientis occupatio fuit ta-
cere, amabili aspectu Crucifixum tenerrimè
reuereri, & animam reddere in osculis vulne-
rum Domini sui, & Dei sui!

Moriens
trahitur fu-
niculis Iesæ.

12 P. Emmanueli Iemudo, Eboræ cùm can-
dentes laminas brachio sinistro admoueri vi-
deret, ita poscente sententià medicorum, im-
mortalis patientiæ scutum Crucifixus fuit:
quem ille, dum sinistrum brachium vreretur,
manu dextrà prehensens, ori sæpè ad oscula
admouebat, & alloquebatur verbis è corde
fluentibus; voce ardentissimà contestatus, hoc
demum sibi vnicum esse in votis, vt illa cru-
ciamenta, & illis maiora, pro Christo & eius
fide apud infideles pati posset.

1623. 22.
Oct.

In dolori-
bus quid
agendum.

13 M. Martino Tuo suauissimæ ac prom-
ptis-

1628. 7.

April.

Tempore
dolorum.

ptissima obedientia iuueni, in Alenconienſi Collegio in acerrima morbi vi, ſeu à mente aberraret, ſeu ſibi conſtaret, vltimum ſolacium fuit Crucifixus oſculis honoratus. Neq; muta fuere oſcula, ſed plena teneritatis; dum breuia, ſed plena Deo, hæc verba repeteret: *Meus triumphus!* & oſculabatur! *meus triumphus!* & iterum oſculabatur! *meus triumphus!* iterum oſcula, & verba eadem repetebat. & inter hæc felix mors!

1638. 29.

Oct.

14 Pater verò Ioannes Comblet Heſdiniſi ferià ſextâ, & ferè quâ Chriſtus horâ, moriens, illud in ore frequenter habuit: *Cum Crucifixo vixi, cum Crucifixo moriar.*

1682. 18.

Nov.

Crucifixus
dæmones
fugat.

15 Eduardo Trogmortono poſt nūcupata paulò ante Societatis vota infernates genij ter-riculamentis varijs id perſuadere minaciter conabantur, vt vota reſcinderet, retractaret. Sed ille Cruce, ac oratione ſe muniens, fortiffimè reſuſabat. Mox victoriam illi plenam, & quietem attulit, fugatis ab illo truculentis ſpectris coràm adſpectabilis Crucifixus Ieſus; & ille hilari vultu exceſſit, Sacramentis primùm ritè perceptis.

Lectio paſ-
ſionis Chri-
ſti.

16 Suauior cum Crucifixo mora eſt, ſi patientis Chriſti hiſtoria legatur, quæ infirmo erit vena. luculenta ſolaciorum hauſtorum de fontibus Saluatoris. P. Franc. Saffaranus ſancti vulgò nomen obtinuit cùm ſcholas doceret. Magiſter: maior ſcholæ pars Societatem, alia-

aliafuè religiones ingressa. Desiderabat sepiùs inter illa Christi morientis verba exspirare: *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.* Affecutus est votum: passionem enim prælegi sibi morituro petijt: & ad illa ipsa verba expiravit. Ad eius sepulcrum odores nostratibus suaviores; visiones plures quibus cælum rectà petijffe dicebatur, viri celebritatem in maiore apud homines luce ac æstimatione posuere.

17. *P. Antonius Padillius* vir magni spiritus (de cuius virtutibus plura in vita P. Balth. Alvarez) post Sacrum viaticum in mortis & rationis reddendæ timore defixus, & anhelus aiebat: *Si tu, Domine, adeò esses erga me parcus, & tenax, atq; ego erga te fui, magna esset mea miseria!* Sed vbi solus cum Crucifixo suo relictus est, quasi per duas horas in oratione defixus, erecto medio corpore hæere obseruatus est ab ijs, qui eum per ianuaè rimas arbitrabantur. Audiebatur verò pleno quodam sensu hæc dicere: *Quid est, Domine, quod timeam; cum mihi dixeris, quod me intra cor tuum habeas? Si igitur intra cor tuum me habes, eamus, quòcunq; volueris: nihil enim est mihi timendum.* Eodem die, postquam dixisset Confessario: *Hac nocte anima mea perueniet ad cælum, ut matutinas ibi cantet; extremà vnctione munitus, corde læto in has voces, id quod virium supererat vltimum collegit: Latatus sum in his qua dicta sunt mihi: in Domum Domini ibimus.*

C. 20. §. 2.

Fiduciæ actus sepius iterandi. Sumus in corde Iesu.

mus. Abscondamus ergò vitam nostram cum Christo in *Deo*: per quem translati sumus de morte ad vitam: *Salui erimus in vita ipsius.*
 Rom. 5. 10. Quare pro panoplia morientis est Crucifixus ad preces, ad oscula porrectus: Lectio Dominicę Passionis: Crucis item signum, cum aque sacrę aspersione, ac aliàs, ab ipso ægro, alijsq; expressum: vt per signum Crucis de inimicis nostris liberet nos *Deus* noster. Crucifixo tuo
 Isaia 54. 4. confixus, *Noli timere, quia non confunderis, neq; erubesces: non enim te pudebit, quia confusionis adolescentiæ tuæ obliuisceris.*

CAPVT X.

*Dulcis, & pretiosa morientium occupatio,
 memoria Dei Matris.*

I **H**Aec est *Mater pulchræ dilectionis, & sanctæ spei*, quod maxima experientia loquuntur. Inter captiuitatis erumnas, & summam rerum omnium penuriam, interq; prædones hæreticos morienti suo *P. Martino Gutierrez* hæc Mater indulgentissima non defuit, quando mortui corpus modestè, grauiusq; ipsa curauit, composuit, & videri desijt. Huic ante B.V. Sacellum in itinere equitanti diuino lumine ostensum est, eam esse supremam, quam in vita haberet hebdomadam: id quod factum, eo post aliquot dies in carcere
 vità

Platus ex
 hist. Soc.
 1573.